

Opisi kart so podrobni, saj navajajo poleg besedila, ki ga zemljevidi imajo, še vsebino, druge podatke (vrezovalec, tiskar, založnik itd.) in vse tuje stare mere (morske milje, beneške milje, italijanske milje pri 60°, francoske, padovanske, ferrarske sežnje itd.). Mere zemljevidov so dane v milimetrih.

Nekatere karte imajo dodano literaturo oziroma navedbo prejšnjih popisov. Največkrat se srečamo z znanimi imeni Gio. Marinelli in Roberto Almagià, oziroma z njihovimi deli (Almagià, Monumenta Italiae cartographica, Firenze 1929; isti, Monumenta cartographica Vaticana, Città del Vaticano 1948; Marinelli Giovanni, Saggio di cartografia della regione veneta, Venezia 1881).

Marijan Breclj

Manzini Guido: LA LUNGA STRADA DELLA CULTURA. »Studi Goriziani« dal 1923—1959. (Gorizia 1959.) 24 × 17. 32 str. (Posebni odtis iz Studi Goriziani, vol. XXVII, 1959. 153—180).

Pred 38 leti je v Gorici prvič izšla revija *Studi Goriziani*, ki je z nekaterimi vmesnimi presledki dosegla lani (1961) 29 zajetnih snopičev. V njej se je v dolgi vrsti let in s pomočjo dobrih sotrudnikov nabralo veliko gradiva, za katero bi bilo škoda, da bi ostalo neuporabno. Zato je Guido Manzini opravil hvale vredno nalogo, ko je sestavil to kazalo.

Za uvodnim člankom, ki obravnava razmere in čase, skozi katere se je glasilo prebijalo in v katerih je pokazalo, da ni bilo nikdar le ozko regionalno, marveč nekaj več, saj je s svojimi sotrudniki in s svojim gradivom zajemalo ves furlanski toritorij, sledi abecedno imensko kazalo avtorjev in njihovih prispevkov z označbo maslova, letnika, leta in strani. Za tem pa še vsebinsko (predmetno) kazalo, razdeljeno abecedno po ge-

slih. Nekatere enote lahko večkrat srečaš, ker se je sestavljalca izogibal temu, da bi delo postalo preveč učeno in si zato namesto vodilk in kazalk pomagal talko, da je pojme ponavljjal (tako dobiš goriško knjižnico pod *Knjižnica*, pod *Gorica*. *Knjižnice* itd.).

Kakor je za zgodovino Goriške do neke mere pomembna revija v celoti, saj so v njej sodelovali tudi goriški Slovenci (Miroslav Premrou, Henrik Tuma, Valentin Jeliničič in še kdo), tako je še bolj važno to, da ima veliko gradiva tudi za del Goriške, ki je danes v matični domovini (Ajdovščina, Vipavska dolina, Trnovska planota, Soča in Soška dolina, Brda, Panovec, Solkan).

Avtor je delo vestno opravil. Velja omeniti, da je v kazalo vključil tudi gradivo treh zbornikov, ki jih je revija izdala občasno, in sicer: *Virgilio e il Friuli* (1954), *Gorizia nel Medioevo* (1956), *Gorizia Viva* (1957). Poskrbel je tudi za očesu prijetno razporeditev snovi, še posebej pa za dve ilustraciji furlanskega mojstra lesorezca Tranquilla Marangonija.

Marijan Breclj

REPERTORIO BIBLIOGRAFICO DELLE TRADUZIONI. Prima edizione. (Roma.) Presidenza del Consiglio dei Ministri (1960). 146 str. 25 X 17. (Quaderni di Libri e Riviste 5.) Collana diretta da Giuseppe Padallaro.

Zanimiva publikacija, na kakršno tudi Slovenci ne bi več smeli predolgo čakati (prim. Dobrovoljčevo oceno podobnega dela pri Bolgarih in njegovo pripombo glede podobnega slovenskega dela v *Knjižnici III*, 1960, 111—115). Gre za popis prevodov italijanskih del v tuje jezike. Iz uvoda zremo, da je delo nastalo v tesnem sodelovanju z italijanskimi kulturnimi ustanovami v tujini in s posebnim namenom, da bi služilo kot